

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. S. i A. S.
przeciwko A. M. F., A. K. K., B. A. P. i P. P.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódek na rzecz pozwanych A. K. K., B. A. P. i P. P. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódki zarzuciły zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 388 § 1, art. 82 § 1 i art. 58 § 2 k.c. oraz naruszenie w różnych układach i powiązaniach przepisów art. 162, 217, 227, 328 § 2, art. 378 § 1, art. 379 pkt 5 i art. 386 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania powódki uzasadniły potrzebą wykładni w określonych zakresach przepisów art. 388 § 1, art. 82 i 58 § 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., występuje wtedy, gdy w odniesieniu do określonych przepisów brak w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy jednolitej lub utrwalonej judykatury albo gdy przyjęta w orzecznictwie wykładnia jest kontrowersyjna. Skarżący powinien przytoczyć argumenty przemawiające za podjęciem lub ujednoliceniem wykładni albo zmianą dotychczasowej wykładni.

Jeżeli zaś skarżący powołuje się na przewidzianą także w art. art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. rozbieżność w orzecznictwie sądów, powinien przedstawić występujące w judykaturze różne interpretacje określonych przepisów na tle zbliżonych stanów faktycznych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14).

Wniosek powódek powołujących się na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie spełnia żadnego z wskazanych wymagań dotyczących określonych w tym przepisie przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powódek do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz.U. 2013.490) oraz w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).

[1.0]